

at, dersom han havde sagt, at han ønskede at udtale sig udsærligt om Sagen, og dersom andre ærede Medlemmer havde erklæret, at de ønskede at udtale sig udsærligt om den, skulde jeg for min Person meget gjerne i nærværende Dieblis Stemme imod det Forslag, det er gjort om Sagens Henvisning til et Udvalg. Jeg antager ikke, at det er Meningen i fjerneste Maade at lægge ærede Medlemmer, som ønske at udtale sig om Sagen, den mindste Hindring i veien. Men en ganske anden Sag er det, dersom man i Almindelighed deler den Anskuelse, som jeg nærer, og altsaa hvad enten man har den ene eller den anden Mening om Sagen selv, ikke anseer en Forhandling af den for hensigtsmæssig paa nærværende Stadium. Den gamle Regel, at den, der har samtykke, gælder kun om den Forordning, at man er pligtig til at tale, men min Mening og den ærede Forslagsstiller's Mening er netop den, at naar et saadant Lovforslag i den sidste Time kommer til Landstinget, er man ikke blot ikke pligtig, men man er ikke engang opfordret til at udtale sig over Sagen, og det kan vel være meget venligt af den høitæredede Finansminister, at han gjerne nu vil høre en Udtalelse fra Landstinget, men han har ingen Ret til at forlange af os, at vi skulde udtale os. Det er Regjeringen, der selv skal tage Initiativet i saadanne Spørgsmaal, og jeg tror, at det Naturligste altsaa er, at man netop under saadanne særegne Forhold tilkjendegiver dette ved at henvise Sagen til et Udvalg. Jeg gjentager altsaa, at er der Medlemmer, som erklære, at de inden dette Stør, ønske at udtale sig, skal jeg gjerne vente til saadanne Udtalelser have fundet Sted.

N. Nasmussen: Om der var Noget, der havde Noget at sige, vilde vi jo naturligvis have erfaret, naar der ikke var forlangt Afslutning. Afstemningen kommer af sig selv, naar Sagen forlanges. Dødet, og naar altsaa det ærede kongevalgte Medlem, ikke havde forlangt, at Sagen skulde afsluttes og gaae i Udvalg, kunde man have forbeholdt sig ganske rolig, saa havde man nok faaet at vide, om der var Noget, der havde Noget at sige.

Det er kun det, som jeg har imod at gaae ind paa en saadan Maade, at afvise Sagen paa. Fjender man for godt at lade stille, saa gaaer Sagen den sædvanlige Gang, saa afslutter Formanden Forhandlingerne, og saa kan man tage Beslutning om Udvalg. Det er det Sædvanlige.

Krieger: Men Sagen er den, at Forholdet er usædvanligt, og Spørgsmaalet er netop, om det ikke er rigtig ved sin Fremgangsmaade at vise, at der ligger et usædvanligt Forhold for.

Formanden: Med Henvisning til Medlemmernes Antal foreligger der nu kun eet Forslag, nemlig at Udvalget skal bestaae af 7 Medlemmer.

Da ikke flere forlangte Ord, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved i den sidste Tid af den sidste Forhandling og nedsatte et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Vedtoges med 36 Stemmer imod 11.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Om Overretten i Anden og Behandling af Forslag til Lov om og om Sagen om afslutning paa Ghyftanskydning i beliggende, saakaldte Gamle-Lav og i de omkring liggende hørende Stænder og Bygningerne om Dødsstraffe i afslutning af Bestatning for samme om de omstændige om Bygningerne m. m.

(Første) Behandling findes i Tidenden Sv. 1996-98.

Formanden: For at denne Sag kan foretages til anden Behandling i dette Møde, udkræves Thingets Samtykke, da den i Forrettingsordenens første Ord, mellem 1ste og 2den Behandling ikke er indlobend i den om Dødsstraffen forlangte Ord i denne Afstemning, sattes Spørgsmaalet under Afstemning, hvorved Thinget vedtoges med 43 Stemmer samtykkede i Sagens Foretagelse i dette Møde.